

מסכת סוטה

פרק ג' משנה ד'

אינה מספקת לשאות עד שפניהם מוריקות ועיניהם בולטות והיא מתמלאת גידין, והם אומרים הוציאו הוציאו, שלא טמא העזורה. אם יש לה זכות, קיתה תולה לה. יש זכות תולה נשנה אחת, יש זכות תולה שניים, יש זכות תולה שלוש שניים. מכאן אומר בן עזאי, חיב אדם ללמד את בתו תורה, שאם תשאלה, תדע שהזכות תולה לה. רבי אליעזר אומר, כל המלמד את בתו תורה, כלו מלמדת תפנות. רבי יהושע אומר, רוצחה אשפה בקב בתפלות מתשעה קבין ופרישות. הוא היה אומר, חסיד שוטה, ורשות ערום, ואשפה פרושה, ומכות פרושין, הרי אלו מכלי עולם:

